

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

**2019 TAKVİMLERİNİZ
HAFTAYA DERGİNİZİN
İÇİNDE!**

19 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2018/51 No: 590
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

ISSN 1307-7619

9 771307 761000

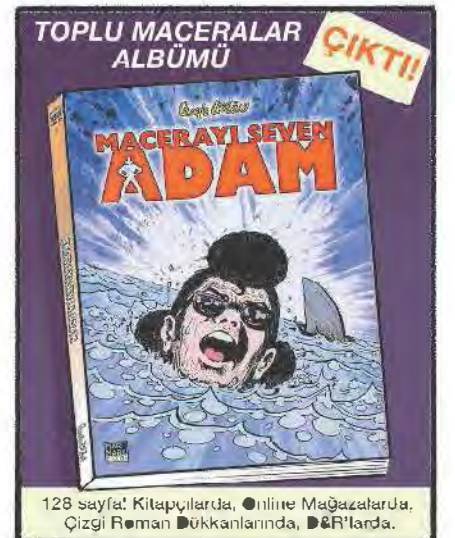
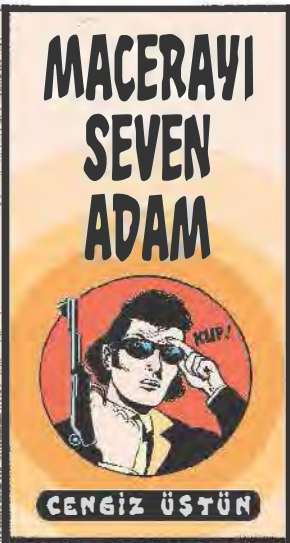
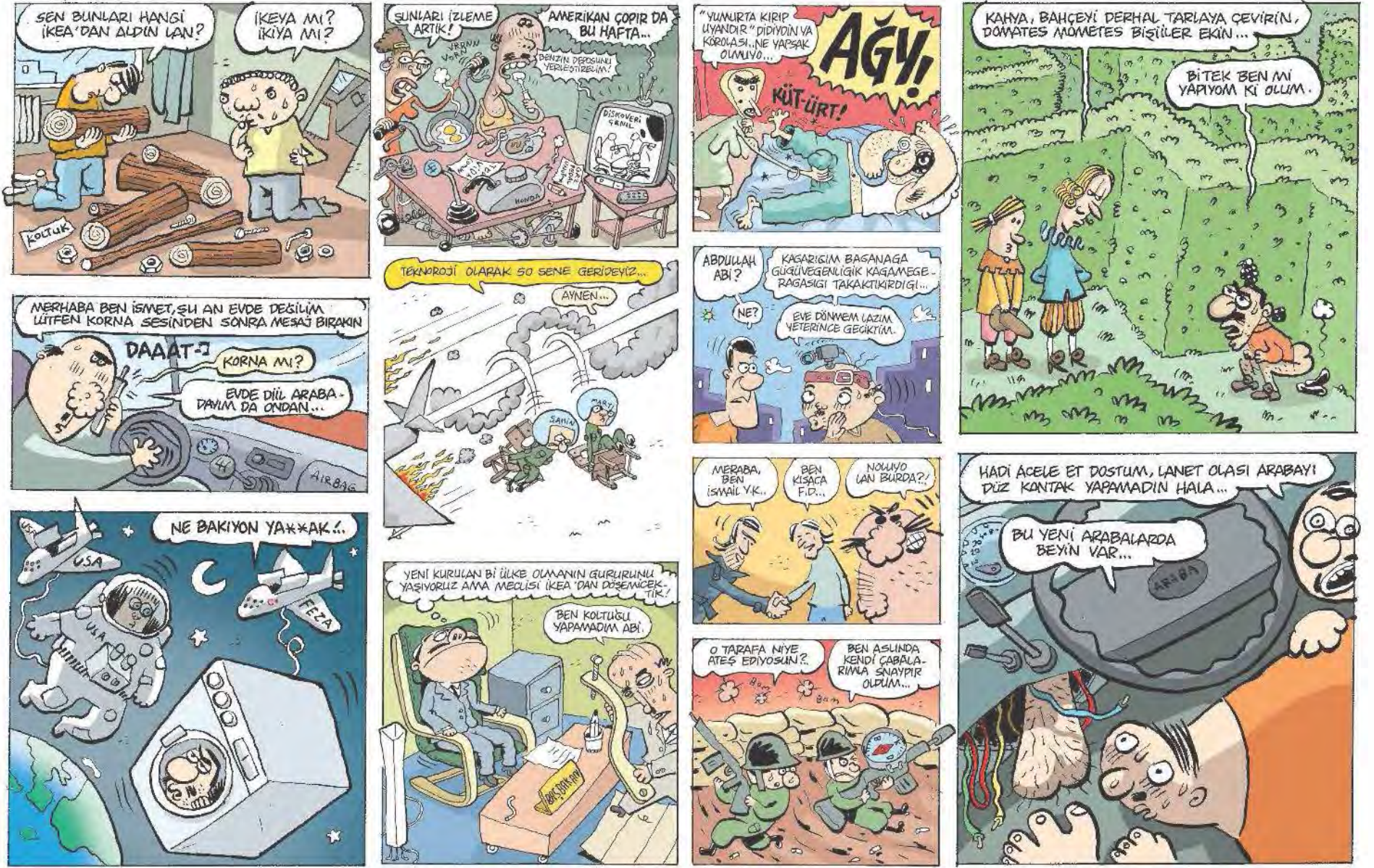
Ankara'daki tren faciasının ardından Ulaştırma Bakanlığı raporu açıklandı: "Sinyalizasyonun parası ödendi, ama sistem kurulmadı."

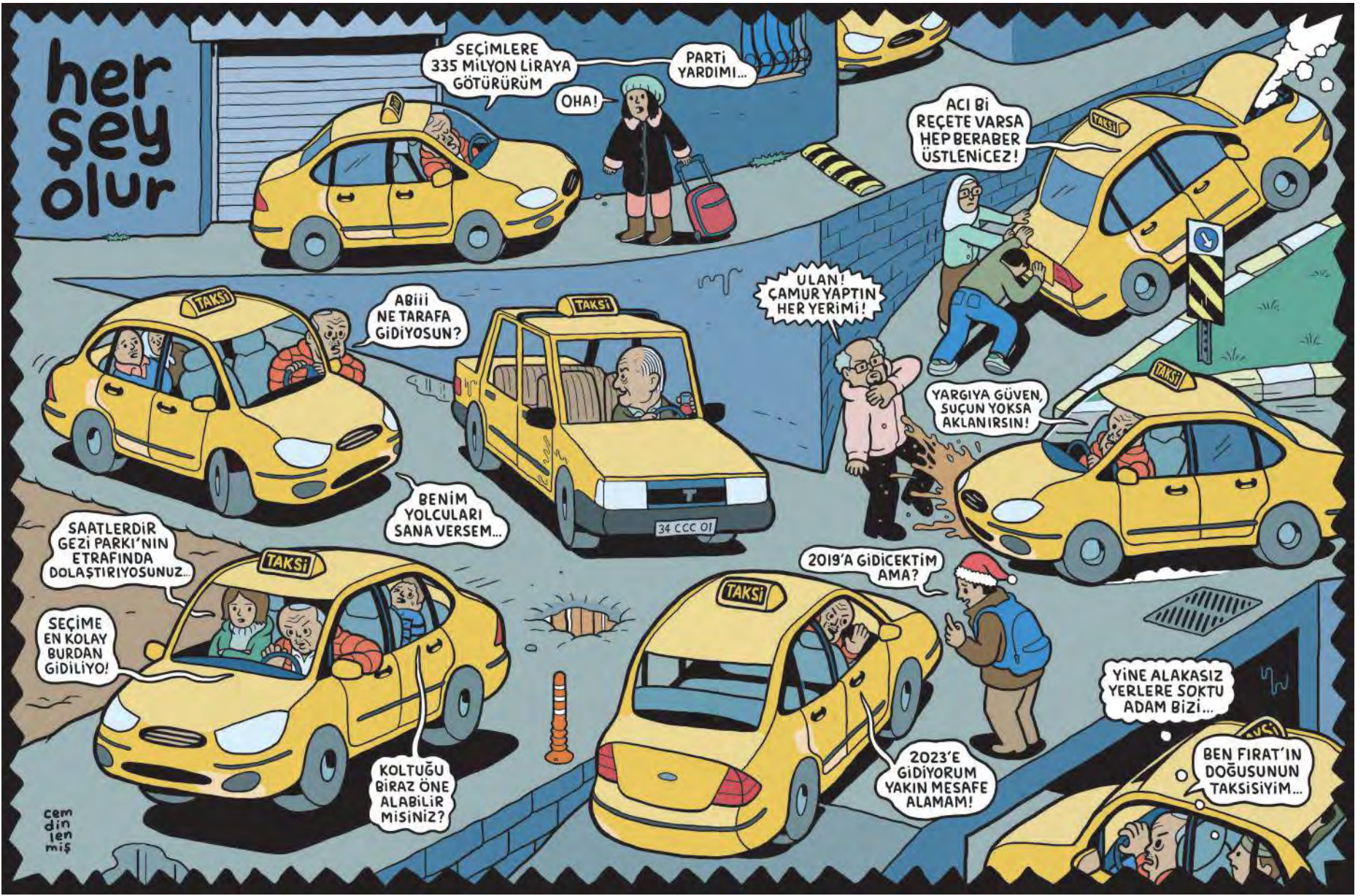
ÇAYINIZA
DOKUNMADINIZ
BİLE!...

ÇAY
GELMEDİ
Kİ!...

HAYALLAH
PARASINI DA
ÖDEDİYDİM
HALBUSİ...

En değerlimiz

Gelin gelin, size bi masal anlatacağım. Toplanın, sıcak ballı sütünüzü alın, ayaklarınızı ısıtın, iyice gözlerinizi açın, kulaklarınızı temizleyin, masal başlıyor. Şimdiden iyi uykular. Nerede uyuyor ve uyutuluyorsan...

Masal bu ya, bir ülke varmış. Ülke diyoruz ama ülke nedir onu da bilmiyoruz. Devleti ülkesinin her yerini eşit sevmemiş bu ülkede, neyse o da değil derdimiz. Masal kısmına geçelim hemen...

Çok uzun zaman önce uzun bir galakside uzun bir gezegen varmış. Bu gezegene uzun denilmesinin sebebi diğer gezegenler gibi küre formunda değil de dikdörtgen formunda olmasıymış. Bu uzun gezegen dümdüzümü. Böyle ova gibi. Güneş dedikleri şey dev bir lambaymış. Sarı renkli ışığı ile gezegenin her yerine hayatı getirmiş. Tabii ki bu ülkenin yaşayanları bunu nereden bilecek? Tabii ki eğitimle bilecek. İlla ki eğitim, vallahi de eğitim.

Bu güzel ülkenin prensesler gibi güzel eğitimden sorumlu kişisi, sırma saçlarını balkonundan salmış ve açmış ağzını "Bizde altın yok, bizde petrol yok, bizde yaratıcı düşünce yok, bizde eleştirel bakış yok, bizde işsizlik yok (herkes köle gibi çalışıyor), bizde güneş enerjisi yok diyemiyorum ama kullanmıyoruz yani yok, bizde mineral, vitamin hiçbir şey yok... Ama ne var biliyor musunuz? (Balkondan bakan bakan saçlarını şöyle bir sallamış, güzel ve çok lüks

Hermes marka parfümünün kokusu sırma saçlı bakanı dinleyen vatandaşların genzine kaçıp onları kısa bir süreliğine tatmadıkları zevklere yolculuğa çıkartmış)... Ama ne var biliyor musunuz? Süper bir eğitim sistemimiz var! ... demiş sırma saçlı güzeller güzeli bakan. Devam etmiş "Bizde öyle süper bir eğitim sistemi var ki, hiçbir şeye ihtiyacımız yok. Öncelikle sistemimiz çok yeni. Her sene yeniliyoruz. Hatta bazı seneler bir değil, iki değil, tam üç, bilemediniz dört kere yeniliyoruz. Yani Ayfon olsa bu kadar güncellemeyi kaldırmaz, o derece güncelliyoruz eğitim sistemimizi. Bir gün kafamıza esiyor, sayıları öğretmeyi bırakıyoruz, bir gün geliyor 'Güneş'in en büyük yıldız olduğunu öğretiyoruz, gün geliyor çocuklara insanların eşeysiz ürediklerini anlatıyor. Hatta bir dönem, kendi aramızda iddiaya girdik. Öğretir misin? Öğretemez misin? diyerek, bir 6 ay çocuklara patates gibi ürediğimizi öğrettik. Çocuklardan bazıları eğitim yılının sonunda kendini toprağa gömüp eş aradı ama nafile tabii.

Ya bizim eğitim sistemi o kadar süpersonik, o kadar en fantastik ki, Dan Bilzayan'ın sünnet düğününde ya da paralel evrenimizde Şeymacun'un bizzat düğününde fantastik ortam olsa bizim sistemin yanında marketlerde satılan Maraş usulü dondurma gibi yalan kalır yani... O ne ya öyle? Üzerine "Dondurma" bile yazamıyorlar...

Biz sistemi öyle bir kurduk ki, hayatları boyunca ne öğretirsek öğretilim, hiçbir şey öğrenemeyecekler. Şimdi haliyle bizim partinin oy alma olayı biliyorsunuz eğitimsizlik. Eğitim düzeyi arttıkça bizim oylar düşüyor. Yani hangi parti kendi geleceğini ülkenin geleceğinden üstün tutmaz ki. Neyse bizim çocuklar okullardan kekomat gibi çıkıyor çok şükür... Sonuçta bilimin ve internetin ve kültürün vanası bizde. İstedğimiz zaman kapatırız. Zart kalırsınız öyle...

Biz çocuklarımızı, vatandaşlarımızı yıllar içinde şunu öğrettik. "Senin vatandaş olarak bir değer yok. **En süper önemli şey biziz. Her şeyi bizim için yapacaksın.** Hayatın ne şekilde, ne acılar içinde geçerse geçsin, bize hiçbir soru sorma hakkın yok. Zaten sorsan da yanıt filan vermeyiz. Sen kim

vatandaş, bizi sorguluyorsun?" İşte bunu öğrettik. Hiçbir memlekette böylesi kendini körü körüne adanmış vatandaş bulamazsın. Belki Kötü Kore'de vardır, bilemem. Zaten bizim masal boyutumuzda da iki tane Kore var. Birisi Kötü Kore, diğeri de Diğer Kore. Okuduğumuzu anladık mı?

* Hiçbir değerim yok. Hiçbir hakkım yok. Ben hiçbir şeyim. Büyük bütünlük için hayatım boyunca sorgulamadan çalışacağım. Hayat zaten cacık, neyse ki öteki taraf süper diyorlar.

Merhaba.

Eskiden bir insan için, çocukları çok sever dedimizde aklımıza süperonik güzel bir insan geliyordu, şimdi aynı şeyi dedimizde, hayırdır, pedofili mi acaba diyoruz. Her şey gerçekten çok değişti. Sonra yaşlılar, yaşlılarımız. Eskiden gözümüzde hepisi tontundu. Şimdi görüyor duyuyoruz ve kahroluyoruz, canlıları istismar ediyorlar. Allah'ım çok üzülmüyoruz. Ne yapacağız biz böyle ya. Bu nasıl bi dünya oldu böyle. İyilik güzellik uçarcasına giderek kayboldu. Bilemiyorum ki ya, valla bak. Otobüste yaşlı adama yer vereceğim, aklımdan geçmiyor değil, acaba diyorum nasıl bir şerefsizlik yaptı acaba bu diyorum yakın zamanda. Yine de yer veriyorum ama içim rahat değil. Gel de kahrolma. Yaşlılıkla ilgili en komik olaylardan biri de, ben şimdi buradan isim vermek istemiyorum, 70 yaşlarında hepimizin tanıdığı bir ağabeyimiz, çok terso kalıyor, annesinin babasının evine yerleşiyor, annesi 90, babası 95 yaşında. Yine de en önce bu ölüyor. Annesi babası yerine koyuyorum kendimi, resmen kahrıbela. Ne hayallerle çocuk yetiştiriyorsun, 70 yaşında sana sığınyor. Ne bileyim, böyle işte. Zaman fena.

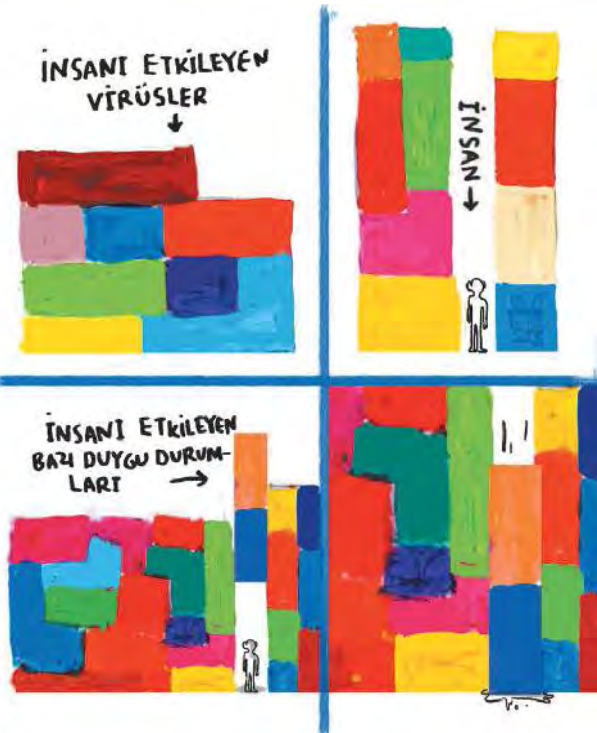
Geçenlerde düşündüm de bizim evdeki herkes beni ısıyor. Neden böyle acaba, noluyoruz ya. Kediler beni ısıyor. Isırmak ne kelime. Koparmalık girişiyorlar. Manyak mıdırılar nedirler acaba. Papağanlarım beni ısıyor. Kata az ısıyor dişliyor, Güllü kanatmalık girişiyor. Noluyoruz ya. Halla halla ya. Muhabbet kuşum Uço da ısıyor ama gücü yetmiyor, az ısırabiliyor. Güççük kuşlar da az ısırabiliyorlar ama ısırabiliyorlar. Sonra Hazar. Bu nasıl bir ısırmaktır. İnsanın canından can alırcasına. Manyak galiba. Bir de planlayıp taammüden ısırması var. Hop sırtına atlıyor insanın, sırtın en hassas yerini nokta atışı gibi bulup ısıyor, insanı evde yandım Allah diyerek çılgınlarcasına döndürüyor. Hazar'ı biliyorum, bunları hep kedilerden görüyor. Hep ama. Çiko'yla Venüs ben yataktayken hep bacaklarımın arasına girer uyurlar. Hazar da öyle yapıyor. Bir insan yavrusu değil, değişik bir kedi daha yetiştiriyor. Başka bir şey anlatıyordum, başka bir şeyle bitirdim yine. Hey yavrum hey.

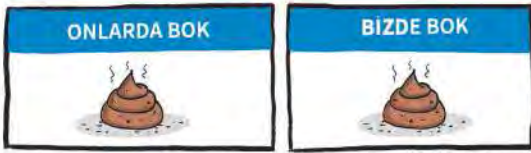
Avrupa ülkelerinden birinde bir şehirlerden bir şehirde, konuya masalsı bir giriş yapmak, altı arkadaş, arabayla bir yerden bir yere gideceğiz, altıncı arkadaşta yer kalmayınca, ben bagajda gelirim ya, nolacak dedi. Attık arkadaşları arkaya bagaja, çıktık yola. Sonra yolda açtık, bir yerde arabayı yol kenarına park edip restorana girdik. Açız çünkü. Bagajdaki arkadaş da unuttuk bu arada. Bir yarım saat kadar sonra karnımız tok bir şekilde restorandan çıktık ki bir de ne görelim. Araba sonundan başına kağıt gibi ezilmiş. Üzerinden çok büyük dev bir şey geçmiş ama ne geçmiş. Arabanın bagaj kısmının olduğu yerler kan revan içinde. Arkadaşımız resmen feci bir şekilde can vermiş. Olayın şokunu üzerimizden attıktan sonra sorduk soruşturduk ve işin aslını öğrendik. Oranın belediye başkanı büyük ruh hastasıymış. Böyle bizim gibi yol kenarına yanlış yere park eden arabaların üzerinden dev tekerlekli arabasıyla gösteriş yapıp geçiyormuş. Büyük saykoymuş, kimse de bir şey diyemiyormuş. İnsanlar oy verdiklerine vereceklerine çok pişman olmuşlar ama bir yandan fanatikleri de varmış. Bizim arabanın ezilişini mesela kutlayarak izlemişler. Biz de zaten yemek yerken dışarıdan bir sesler geliyordu, o sesler bu seslermiş demek ki baksana. Lambaları yaksana. Sevenleri için büyük eğlenceymiş belediye başkanının araba ezmesi. Bayraklarla flamalarla geliyormuş araba ezilmesine. Şöyle bir baktık arabaya, yapacak bir şey yok. Giden gitti artık. İçinde gencecik dalyan gibi arkadaşımızla birlikte caanım araba gitti. Bir yerde de kanun kanundur. Şöyle bir baktık arabaya, şöyle bir baktık yola yayılmaya devam eden kanlara, e gidelim o zaman dedik. Sinemaya gittik. Bir bilek de arkadaşımızın anısına arkadaşımız için aldık. Ama başka bir arkadaşımız için aldık. Onu da yakın zamanda kaybetmiştik, sinemayı çok severdi. Onu da nasıl kaybettiğimizin hikayesini hiç sormayın, onun da hikayesi ayrı başkadır. Öyle işte. Hayat böyle işte.

Beyaz güvercin duyarı yapmıştım zamanında da. O da çok komikti. Yani bence. Ne bileyim, bilemedim de bir yandan. Olay nasıl gelişti bak. Yıllar önce bir kanaldan bir program için benimle röportaj yapılıyor, Kanlıca'da iskele yanında. Orada da güvercinler var. Çünkü orada güvercinler hep var. Güvercinlerin içinde de bir beyaz güvercin var. Program sahibi kadın, aa, ne güzel, beyaz güvercin dedi. Dedim öyle diyorsun ama o aslında hasta, pigmentleri sorunlu dedim kadına. Kadın da şaşırdı. Böyle hüznümlü hüznümlü bakıyorum güvercine. Na kadar saçma bir şey söylediğimi biliyorum, aslında için için kendime hüznüleniyorum. Rolden de çıkamıyorum. Keşke diyorum konu değişse ama konu da değişmiyor. Ölümcül bir sessizlik oldu. Sessizlik çok uzun sürdü. Ağladım ağlayacağım artık. O noktaya geldim. Derken bir şey oldu, hop konu değişti. Kalp sıkışmasından yana yatmak üzereydim. Neyse ki kamera kayıta değildi. Bir de kamera kayıta olup da yayımlanıydu sen o zaman seyrederdin rezaleti. Hey yavrum hey.

Hoşça kal.

"laheyya"
21 Aralık Cuma / BKM Mutfak Çarşı / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
22 Aralık Cumartesi / Kadıköy Bahane / Saat: 22.00 / bilgi: 0216 345 54 49
26 Aralık Çarşamba / Bodrum Sopranos / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 316 03 73

Bokta aynıyız...

İstatistik

Bazen çok uzaklarda aradığımız yanıtlar hemen yanı başımızdadır. Mesela sürekli her şeyi gören, her şeyi bilen, her neticeyi öngören bir mekanizmayı düşleriz ama bu zaten hemen yanı başımızda, hadi yanı başımızda olmasa da bize bir üniversite uzaklıktadır. Ha yok benim üniversiteyle işim olmaz,

diyorsanız o kadar uzağa gitmeden, futbol bahisleri oynatan herhangi bir dükkâna giderek, her neticeyi gerçekleşmeden bilen mekanizmayı görebilirsiniz. İşte o mekanizmanın adı matematiktir, istatistiktir.

Bahis büroları hiçbir zaman kaybetmemelerini istatistiğe borçludur. Tek tek kaybedebilirler, ama istatistik de zaten tek tek olaylarla ilgilenmez, bütünüyle ilgilenir. Siz elli kere yazı tura atıp ellisinde de tura getirebilirsiniz ama elli bin kere yazı tura attığınızda yirmi beş bin kere tura, yirmi beş bin kere yazı gelecektir. Gelmedi mi? Yazı tura atmaya devam edin, muhakkak gelecektir. İstatistik sayesinde ki bahis büroları, sigorta şirketleri zarar etmezler.

Örneğin her şeyi önceden bilen ve gören mekanizmayı başka bir yerde arıyorsanız, hizmete soktuğunuz bir uygulamanın belirli koşullarda ve belirli şekillerde hata vereceğini, diyelim ki tren seferi yapmaya kalktınız, o tren seferini gerekli önlemleri almadan, gerekli kaidelere uymadan gerçekleştirmeye kalktığınızda binde bir ihtimalle kaza olacağını söyleyen rakamlara kulak asmazsınız. Hatta ilk bin seferinizi gerçekleştirdikten sonra dönüp bir de nanik yaparsınız "Hanii? Hani binde bir kaza olurdu? Oldurmayan mekanizma oldurmuyor işte ehehehe," diye. Ama işte istatistik de matematik de affetmez. Bin seferde bir kaza olmaz, iki bin seferde iki kaza olur. O binde bir diyorsa, sen koşulları değiştirmedeğin takdirde illa ki olur; ilk binde olmazsa ikinci binde iki kere, ikinci binde olmazsa üçüncü binde üç kere olur. Matematikle savaş olmaz. Sen koşulları değiştirmeden istatistiği atlattım zannedersin, o sana güler geçer. Hatta gülmez, seni ciddiye almaz bile.

Reçete

İktisadi olarak bizi biraz sıkıntılı günler bekliyor gibi. Tabii bir süredir olmayan paramızı harcamaya alıştığımızdan şimdi hem o harcamaları devam ettiremiyoruz hem de kara kara zamanında aldığımız şeylerin parasını nasıl ödeyeceğimizi düşünüyoruz. Tabii tek tek hepimiz bunu yapmadık ama toplumsal hayat böyle işliyor, yapacak birşey yok. Tabii şimdi ben buradan yarım aklımla o paraları nasıl ödeyeceğiz onun yolunu gösteremem, gösterebilsem ben gider ederim ama en azından bunca yıldır alıştığımız hayattan kendimize uygun bir hayata nasıl döneceğimize dair üç beş bir şey söyleyebilirim. Nedir, elbette her zamanki gibi eğlenemizden kısacağız, neşemizden kısacağız. Zaten bu tip kriz durumlarında eğlenenden kısılmadığı zaman işin sonu kötü oluyor. İkinci dünya savaşı öncesi vur patlasın çal oynasın ortamlarını unutmuş değiliz neticede.

Örneğin duyuyorum ki gençlerimiz isyanda, playstation'da oyunlar asgari ücretle başabaş gitmeye başlamış, atariciler rahatsız. İsyanlarına kulak verdim, gidip inceledim valla haksız da değiller. Zira haftada bir oyun almak istesen bırak asgari ücreti ortalama işe yeni başlamış mühendis maaşı yatırman gerekiyor ki zamanında atari salonunda ortaokul çocuğu harçlığıyla saatler geçirmiş bir kuşağın mensubu olarak bu biraz fazla geliyor bana. Diğer bir neşemiz eğlenemiz de takdir edersiniz ki netflix'ti spotify'di internet üzerinden normalde asla izlemeyeceğimiz film ve dizileri, asla dinlemeyeceğimiz müzikleri sürekli olarak dinleme imkanı sağlayan servisler. E hepimizin daha taksidi bitmeden modası geçen, dev televizyonlarımız, süper laptoplarımız ve taksitlerinin yarısı ödenmemişken güncelleme üzerine güncelleme yiyerek ıskartaya çıkan cep telefonlarımız var. Eh, takdir edersiniz ki bu da sürdürülebilir değil.

Demek ki bizim bu anlayışımızı değiştirmemiz lâzım. Zaten geçmişe bakıp nasıl eğlendiğimizi hatırlarsak biz öyle Red Dead Redemption, Grand Theft Auto'yla geçirmemiz günlerimiz. Yahu bizim çocukluğumuzun favori oyunu FIFA 2019 değil beş taşın yahu beş taş. Bakın bugün bir FIFA 2019 oynamak için her şeyden önce bir konsol, bir dev ekran televizyon, elektrik, cips falan gerekiyor. Ama ya beş taş? Sokaktan toplayacağınız beş adet taş beş taş oynamak için kâfi. Beş taşı önümüze koyuyoruz, birini elimize alıyoruz, havaya atıyoruz, o taş havadayken hoop yerden bir taş daha alıyoruz, öbürünü de havada yakalıyoruz. Gerçek bir refleks ve beceri oyunu, adeta bir guitar hero. Yine aynı şekilde el pişirmece, uzun eşek, aç kapıyı bezirgan başı ve yağmurlu havalarda çivi ne konsol ne televizyon isteyen masrafsız oyunlar. İnceden bunlara başlayalım, evde sabi sübyan varsa onları erken yaşta tablete falan değil miskete, kaymak taşla (mermer) gazoz kapağı vurmaca gibi oyunlara alıştıralım.

Bakin öyle veganlıkla falan da kurtaramayız. Veganlık zaten zengin işi, etin sahtesi de et kadar pahalı ama yaşam tarzımızı değiştireceğiz. Eskiden ayda bir albüm alırdık, e arkadaşlarımız da ayda bir alırdı dolayısıyla aslında bir ayda birbirimizle değiş tokuş edip zaten bir sürü müzik dinlerdik her istediğimizde her istediğimizi dinleyemediğimiz için dikkatli dinler sindire sindire tadını çıkartırdık. Bakın bunları tekrar değerlendirelim. Zira matematikle kavga etmenin daha fazla anlamı yok. Beş taş oynayıp polis radyosu dinleyecek insanlardık, armut koltuğa yayılıp Red Dead Redemption'a sardırıldık.

ve SİNEM

istikbalinin peşinde

çihan kılıç

Bebek Kafası

"Su kaynar kazanda, Gümüş parçası gibi parıldar satır. Boynunu uzatırken zavallı inek derin bir iç geçirir. Nereye kaçacağını bilemez korku içinde."

Hüang Çien Çü (1934-1952)

● Türkiye için özel vakti: İstanbul'da nem, Ankara'da önem fazlası var...

● 'Bizimkiler' var bende, benden içeru!

● Kederli günlerimiz: 1 Mayıs, 2 Temmuz, 3 Haziran.

● Türk, üç öğün pilava çalış, Allah'a güven...

● Dünyalıdan esirgediği merak ve ilgiyi, 'uzaylılara' yönelten insanları hiç anlamıyorum. İlla değişik formda mi cana gelecektim dostluk kurman için? Peru'yu, Vietnam'ı görmeden Mars'a yolculuk peşindein ha? Bu kadar mı bıktın insan evladından? Bütün evren uzaylı kaynasa, bence yine insan, yaratılmışların en güzeli...

● Millet dışındaki her şey sızıyor devletin içine bu ülkede...

● Her kesimden en zeki insanlar katledildi ve güdülerle yönetilen bir toplum haline geldik böylece...

● Bitik ajan: Sıfıra sıfır James Bond...

● "Sınıf birincisi" olmakla "birinci sınıf" olmak iki ayrı şey... Ve hatta eğitim, birinci sınıf olmanın önünde engel neredeyse...

● Ben hep 'yazı'yı seçtim, para hep 'tura' geldi...

● Ressam Fikret Enisi Andoğlu, diğer adıyla Aktedron Fikret, 1913'te Fatih'te Çırçır Mahallesinde doğdu. Erkek kardeşlerinin adları Nimet Samimi ve Müfit Vıcdan'ıydı. Fikret Enisi resmi

seviyordu, hiç iş tutmadı. ayatı boyunca bir gün olsun başkası için çalışmadı; amir azarı, patron tavrı bilmedi. Eroine düştü, annesi onu Elmadağ'da bir garsoniyerde bulduğunda harap haldeydi. Anası ölümün eşliğinden aldığı çocuğunu bir küfeciyeye yükleyip evine taşıdı. Sonra çarşıdan bir sandık alıp içine yerleştirdi. Altına ördek verdi, başında kırk gün kırk gece teşpih çekti. 'Delirium' geldiğinde sandık takır tukur evin içinde geziyordu. Kırkinci günün sonunda ressam, ağlaya ağlaya sandıktan çıktı. Bir daha hiç ihtiyacı olmayacak kadar çok ağladı... Körlemesine, el yordamıyla ve kendiliğinden oluşan ilk 'Türk' dışavurumcu ressam sayılan Fikret Enisi, resimlerinde sanal dünyasının kabuslarını dışavuruyordu. Aktedron Fikret, mektepli olmadıği için akademiklerin görmediği, görmezden geldiği bir ressamdı... Gün boyu bir bardak süt veya bir kazandibi ile idare ediyordu. Salatalık, lahana, kavun, muz ve çatal çörek en sevdiği yiyeceklerdi. Limon ise adıyla, cismiyle onu çığına çevirirdi. Karşısında yendi mi düşüp bayılırdı. Öyle zayıf, öyle incedi ki, neredeyse seffaftı. Kulakları, burun kanatları pembeydi, ışığa karşı etinin iskeleti seçilirdi. (Beğendiği müezzini günde beş vakit görmeye uygun bir ev tuttuğu da rivayet edilir.)

● Türk Delegasyonu: Dedikodunun, gıybetin harman olduğu yer...

● Bir arkadaşım evinde hırsız görmüş, hırsız bahçeye kaçmış, ardından "Ananı beceriyorum, gel beraber yapalım" diye bağırış arkadaşım. Hırsız bir an durmuş, geriye dönüp "Çok ağır oldu bu abi" demiş. Sonra da kaçmağa devam etmiş...

● Ömrünü 'sağ kol' olarak, bir başkasının uzvu şeklinde geçiren

dallama, ne anlar bağımsız yaşanan hayatın zevkinden ve çilesinden...

● Kara üzüm dedikleri üzüm, mor...

● Karşılaştırmalı Edebiyat: "Ne kadar çok yaşarsan, o kadar az ölürsün." - Janis Joplin... "Yaşadım mı öldüm mü, anlayamadım." - Neşe Karaböcek

● Fotokopi çekilip zimbalandan ders notlarından kopan son sayfa gibi hissediyorum şu hayatta...

● Son dakika! Cihangir'deki bohem fazlasını eritmek için Piyalepaşa'ya Küçük Kadınlar Sitesi ve Serseri Aşklar Bakım Yurdu açılacak!

● Siyah, genç, kadın... Ne değilsem o olan biri paklar beni!

● Çok müzik dinlediği için kendini de sanatçı sanmaya başlayan tip. Havaya girme. Sen üretmedin, yaratmadın. Üretilmiş, yaratılmış dinledin sadece. Sen olmasan da o müzikler olacaktı. Kendine pay çıkarma. Sen alkışlamaya varşın, alkışlanacak hep sanatçılar olacak. (Müzik bir örnek, oraya istediğiniz sanatı koyabilirsiniz.)

● Bilim günün birinde her şeyi çözecek, kiracısını aşırı seven türk evsahibinin hissiyatı haric...

● Beşiktaş'ta Tuz Baba türbesinin önünden geçerken durduk arkadaşım, birer Fatiha okuduk. Üstü kapaklı tuz var pencerenin cumbasında, azıcık tadına baktık. Şeker gibiymiş valia Tuz Baba'nın tuzu.

● İki taksi istedim geçen duraktan, "İki araç mı" diye adam, "İlki araç, diğeri amaç" dedim, kısa sessizlik oldu, sonra "Peki abi" dedi...

● Yıllar önce, pek soğuk bir gün yağsünü davetine gitmişim, bir eve. İçimde sıkı olduğu için boğazını kesip gevşettiğim bir içlik vardı. Yağsünü işte, muhabbet edildi, dansedildi, çoşuldu, kudurgan tayfa içti ha içti, çoğu sarhoş oldu... İlerleyen saatte, tuvalete girdiğimde bir genci üstüne başına kusup sızmış halde gördüm. Önce tiksindim. Sonra bir hisimla ayıldım, biraz duşa soktum, üstünü çıkardım, içimdeki içliği giydirip arka odalardan birine yatırdım. Pis urbalarımı da poşet yapıp banyoya bıraktım. Kimdi, neciydi halen daha bilmem. Lakin uyandığı zaman şaşırıldığına eminim, kaç kişi başkasına ait ve boğazı kesilmiş bir içlikle uyanır ki?

● Arkadaşım siyahi, çarşafalı kadından iki çift çorap aldı Balat'ta, sahtenin sahtesi Lakost! Ben böyle şişimam bir timsah ne gördüm ne de duydum. Yosun bulsa yemiş gibi, alabalık çiftliğine vurmuş gibi, Mümkün değil böyle bir kendini salmak.

● Tahtadan kuş, kağıttan gemi, hep yapın e mi?!

● birinci eski ağbi estetik kaygıya girmeyelim şimdi bay bebek ne güzel film di mi bi ara ben quick'i de analım

bjk basketbol takımında keçi sakallı tom adaşı vardı yüzbaşı ve arkadaşları bi de tom braks ki göksel arsoy kontenjanı

babamın kokusu ve maası bürrüttü annem dualarıyla işi yürüttü allah da bize zihin açıklığı verdi

● Uykusuz Kumpanya: 20 Aralık 2018, 20.30'da Kadıköy Bina sahnesindeyiz. Komedyenler, espriler, sürprizler. Bu tip şeyler...

Mustafa Satıcı

YİĞİT ÖZGÜR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ÖMER GÖKSEL

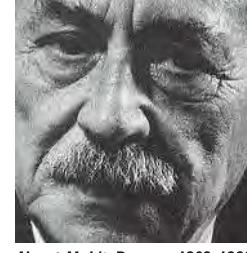
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir el çıkarmaya başlar bohçamızdan/ Lavanta çiçeği kokan kederleri/ Hoyrattır bu akşamüstüleri daima"
Ahmed Muhip Diranas

Aslında "çıplak gösterdiği hiçbir şey yok, tamamen uydurma o" denilse biraz haksızlık edilmiş olurdu. Hafiften saf/salak bir ikili olduğumuz bütün çıplaklığıyla ayan beyan görünmüştü. Göstermişti. Biz gördük. Salaklığın ilk günü. (Ortason'da mı neydik.) O gözlük; o "harika" gözlük; o zamanlarda da vardı. (Hâlâ var. Birkaç dönem tekrar tekrar hortladı) Bu ilk ilk, en ilkel ilk sürümü benim dediğim. Çok çok eski şekli. Eski zamanlar. Ondan almıştık. Daha doğrusu aşırı isteyen taraf oydu.

(Çıplak görmek istediği bir kız vardı, söylediğine göre "aşık" olmuştu. En iyi arkadaşım. Aynı sınıftaydık. İnsan aşık olduğu kıza çirliçiplak görmek istemez ki. İster mi?)--gerçi Binbir Gece Masalları'ndan birinde büyücü, bir yetim çocuğu gözüne bir sürme çekerek görünmez ediveriyor, çocuk hemen koşup, uzaktan bir kere görüp de aşkına düşmüş olduğu Sultanın kızının odasına görünmeden süzülüyordu. Kızı çirliçiplak uyur vaziyette seyrederken seyrederken, dayanamayıp orasına bir çimdik atınca uyanıyordu kız. --(aşk'da gözlerinin içine bakılmaz mıydı) Masalda çimdigi kızın tam neresine attığı adıyla sanıyla söyleniyor. (Aşk işte) Ben geçiştirdim. Büyük, muhteşem Arap klasiği Binbir Gece, bir sürü açık saçık, cinsellik temalı hikayelerle dolu. Karagöz de öyleydi. Oyunların ayıklanmamış eski halleri günümüzde olsa "aa ne ayıp" diye şiddetle reddedilecek, yasaklanacak açık saçıklıkta. (katılma sonradan oluştu) Herneyse. Ne diyordum. Evet. Ben de katıldım. Yarı yarıya ödedik. İkimizin olacak. Ortağız. Nasıl işleyecek. Herhalde bir gün ben çirliçiplak göreceğim herkesi, diğer gün o. Orasını konuşmadık. "Ortason'daymışsınız henüz, niye salak olduğunuz ortaya çıksın ki, çocuksunuz daha, tabi yanılacaksınız" diyen. Ama biz (arkadaşımla ben) kendimizi gelmiş geçmiş en akıllı yeni yetme ikilisi sanıyoruz. Aşırı iddialıyız. Herşeyi anlıyoruz. (iyi ki o zamanlar rap yok)

Teneffüste gazete ilanını getirdi. Kesmiş. Görmüştüm ben zaten. Bir çizgi roman karesi tarzı çizilmiş ilan. Bir genç adam o gözlüğü takmış, gözlükten zikzaklı ışınlar (şua denirdi) çıkıyor. Karşısındaki kız; elbisesi sadece tek bir çizgi (silüet) şeklinde kalmış. İçinde çıplak. Genç adam sırtıyor. Bir de posta kutusu. PK. bilmemkaç. Dükkandan alamıyorsun. Eve gönderiyorlar. "Demek onu da yaptılar. Vay be" Basit zamanlar. Henüz herşey basit sade. Siyah beyaz.

Ahmed Muhip Diranas 1909-1980

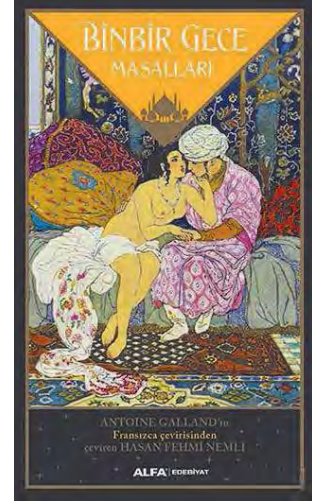
Evlerde televizyon dahi yok. Ama biliyoruz bir yerlerde birşeyler icad edilip duruyor. Kıpır kıpırız. Heyecanlanıyoruz. Sputnikler "feza"ya fırlatılıyor. Maymunlar falan "feza" da. Hoş şeyler olacak hissediyoruz. Bilime güvenimiz tam.

Yapmışlardır. Ben hemen inandım. Niye yalan olsun. Zaten var olan şeyler. (bütün sınıf verem savaş dispanserine götürülüyorum. Röntgenler çekiliyor.--yalnız o afişler çok korkunç olurdu, kanlı mendile öksüren sarı benizli sıkı kızlar, yerlere

tükürenler, mikroplar falan--) Röntgendende biliyoruz, Süpermen'de de (çizgi romanı) var. O gözünden çıkan ışınlar. Yapmışlardır. Benim kafamı kurcalayan bir tek mesele var. Arkadaşıma açtım. O sadece bir tek o kıza bakacakmış gözlük gelince, başka yere bakmayacakmış. Öyle diyor. Dedim ki; "Olum tamam, kıza bakıcan da, ışın nereye kadar gideceğini nasıl anlayacak? (küçük gözlükten x ışını çıkması tamam, onu tartışmıyoruz) "...Diyelim kızın mantosunu geçti, belki kazağa gelip duracak, kıza kazaklı göreceksin" "Tamam hadi diyelim kazağı da geçti, iç çamaşırı da... tam teninde duramaz ki, milim bi ayar, deriyi de geçerse, kızın yağlarını, damarlarını,

kanlar manlar, belki de kemik... hiç bakma... belki soğursun kızdan bak!" Gözlük geldi sonra. Alelaide, plastik, biraz ufak,

çocuk güneş gözlüğü gibi bir şey. Takıp bakındık etrafa. Neyse, kız iç organlarının gözetlenmesi tehlikesine maruz kalmadı. (O zamanın dolandırıcıları. Gene de bir nevi edep. Şimdiki gibi çiklet, salatalık falan çıkmadı

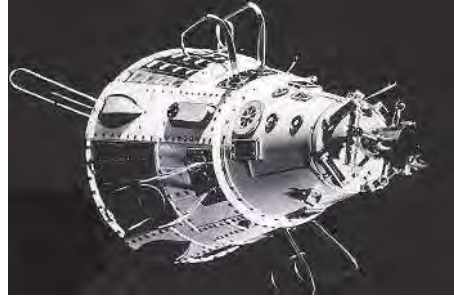
içinden paketin) (En son nesil "çıplak gösteren gözlük ilanı"nı gördüm--bu Çiftlik Bank dolandırıcısı o şişman çocuk, pazarlamış bunu da, bu banka işlerinden daha önce, öyle yazıyor--İlan şöyle; "X-ray Çıplak gösteren gözlük.

Öncelikle bilinmesi gereken en önemli konu: numaralı camları olmadığı için kesinlikle göz sağlığını etkilemez".)

Bize göndermedikleri o gözlüklerin bir çeşidi var onlarda. Kendilerine saklıyorlar. Zaafılarımızı, en derin korkularımızı, hiç çalışmadan bir sürü para kazanma hırslarımızı

falanlarımızı filanlarımızı... herşeyimizi. Bizi çıplak görüyorlar.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim...

TAKIM ELBİSE EGZERSİZLERİ: İki adımda yakışıklılık mümkün.

(Bunu her gün sekiz kez tekrar edtin belki biraz yakışıklı olursun.)

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Macera adı: Sen plan yaparken dışarda olan soy.

Haftaya: o iş Koray'da.

Çok param olduğunda.

Bizim gibi normal insanları şehvetlendirecek, şehir merkezinde bir dükkana tatlıcı

açmamıza, beyaz mercedes

almamıza, akrabalarımızla aramızın açılmasına neden olacak bir paradan bahsetmiyorum. Milyonlarca dolardan bahsediyorum. Belki de milyarlarca dolar. Tam bilmiyorum. O kadar normalim ki o büyüklükteki paranın miktarını bilmiyorum. Fizikten, uzaydan hiçbir şey anlamıyorum, yine de önüme gelince kara delikler, kuantum fiziği ve genişleyen evrenle ilgili haber gelince "belki bu sefer..." diye okuyorum. En temel kavrayıştan yoksun olduğum için hiçbir şey anlamıyorum. "kara delikten ışık bile kaçamıyor" diye başlıyor haber, "heh" diyorum, "ve sen Erman Çağlar, fizik denilince senin aklına hala lisedeki kimya öğretmenin geliyor" diye devam ediyor. Doğru. Kimya ile fiziği halen karıştırıyorum.

Çok fazla parayla ilgili ufkumun sınırları da ancak o kadar geniş. İkiyüz üçyüzbin dolardan sonra bir tıkanma oluyor. Şeker hastası teyzeler gibi önce sessizleşiyorum, sonra ayayayay diye mırırdanmaya

başlıyorum. Sadece tanım olarak net kafamda. Tatlıcı açacak kadar değil, tatlı yemeyecek boyutta bir zenginlik. Genetik haritamı çıkarttırmış olabilirim, dna'larım "tatlı yemesin, birayı da azaltsın" demiş olabilir. Ya da çok fazla zengin olduğum için değişik huylarım oluşmuş olabilir. Tatlı yemiyor, tüm evlerini ve yazlık evlerinin bahçesindeki özel plajları da halıfleks kaplatmış. Foto galeri için tıklayın.

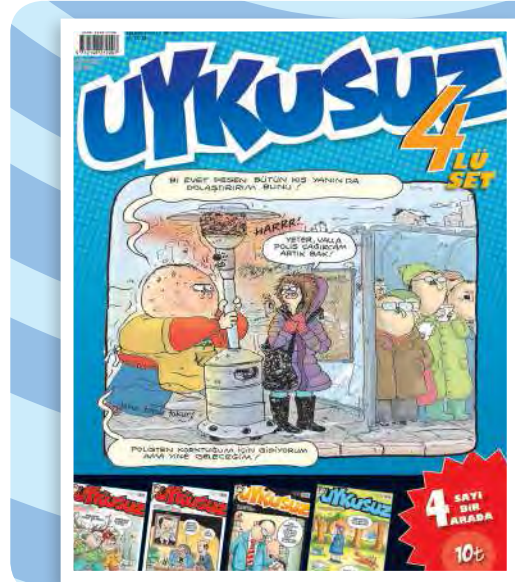
Akrabalarla papaz olacak kadar değil, akrabasız olacak kadar büyük bir zenginlik. Akrabalarımı tanımam demiyorum. İsteyeni Güneyli'ye isteyeni San Fransisco'ya yerleştiririm. "Dayı Güneyli'de ne yapacaksın, gel seni dünya üzerinde cennet bir yere yerleştirelim" demem. Arkadaşları vardır, güzel çevresi vardır. Onun için dünya üzerinde cennet Güneyli'dir. Cennetin Güneyi: Güneyli. Ama Elon Musk'ın akrabası var gibi geliyor mu size? En zenginler akrabasızdır. Onların dayısı yengesi olmaz.

Birisi hakkında dayısıyla bozuştı diye haber çıktıysa o kadar zengin olamaz. Akrabalar arasında, akrabalar üstü bir varlık olmak istiyorum. Belki akrabalarımın çip takarım, "nasılsınız, yeğenim nasıl" diye sormam,

yeğenimi telefonumdaki uygulamadan açarım, ergenlik seviyesinden kalp atışına kadar her şeye bakarım. Bu bilgileri takip edecek uygulamayı geliştiren yazılım firmasını ölü fiyatına alırım, sonra da milyarlarca dolara Zuckerberg'e satarım. O

böyle şeylerle ilgileniyor diye duymuştum. Beyaz mercedes yine alırım. Beyaz mercedesiz bir zenginlik düşünemeyecek kadar kasaba doğumluyum. Üstü açıldan alırım. Sonra yapay zeka ve bilinç üzerine uzmanlaşmış bir

teknoloji ve yazılım firması satın alırım. Beyaz mercedesi onlara veririm, "buna bilinç kazandırın, ama kirletmeden boyasını çizmeden kazandırın, geri getirmeden önce de bir iç dış yıkamaya verin" derim. Beyaz mercedesim bilinç kazanmış bir şekilde geri döndüğünde de "sen ne diyorsun bu işlere?" diye sorarım. Büyük ihtimalle "hacı aslında işlek bir yerde tatlıcı açacaksın, başına da dayını getireceksin. O çalışacak sen yatacaksın. Patronsun sen ya... Biraz büyük düşün" diyecektir. Demek piyangoyu kazanan normal insanlara tatlıcı açtırıp akrabalarıyla aralarını açan sendin beyaz mercedes... Bu sefer zengine değil, aşırı zengine çıktın, sonun geldi. Bu arada yapay zeka ve yapay bilinç üzerine çalışan ekibin çalışmalarını da beyaz eşyalılara falan milyar dolara satarım. Çamaşır makinesini internete mi bağlayacaklar, buzdolabının içine renk değiştiren led ışık mı takacaklar ne yaparlarsa yapsınlar.

GAZETE BAYİLERİNDE, MARKETLERDE, TÜM TÜRKİYE'DE!

ÇIKTI!

Uykusuz dükkan

www.uykusuzdukkkan.com.tr

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 19 ARALIK 2018 | Sayı: 590

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4. Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL **Tel:** 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM **TEL:** 0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 320 TL **Yurtdışı:** www.interdictum.de adresinde

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

